

M&O in Balans, 7^e druk, havo, Hoofdstuk 34 Regels voor de activa Samenvatting d.d. 18-2-2014

Als *waarderingsgrondslagen* voor de waardering van vaste en vlottende activa worden gehanteerd: de verkrijgingsprijs en de actuele waarde.

De *verkrijgingsprijs* bestaat uit de inkoopprijs plus bijkomende kosten.

Fifo en lifo zijn voorbeelden van de verkrijgingsprijs maar gebruik van het ene of andere systeem leidt wel toe een andere brutowinst en balanswaardering. Daarom spreken we bij deze systemen liever over een *registratiegrondslagen*, de bijbehorende waarderingsgrondslag is dan de verkrijgingsprijs.

De *vaste activa* worden onderscheiden in:

- immateriële vaste activa (vergunningen en goodwill);
- materiële vaste activa (terreinen, gebouwen, inventaris);
- financiële vaste activa (deelnemingen en vorderingen op groepsmaatschappijen.

Een *groepsmaatschappij* is een economische eenheid van een aantal vennootschappen onder gemeenschappelijke leiding.

Tot de *vlottende activa* rekenen we: voorraden handelsgoederen, debiteuren, overlopende activa, effecten (die de onderneming minder dan een jaar in haar bezit wil houden) en liquide middelen.

Tot de liquide middelen (betalingsmiddelen) behoren de gelden in de kas, de vorderingen op banken en de effecten die snel in geld zijn om te zetten.